

ταῖον ἰδιότροπός τις γραῖα, ἣν οἱ γείτονές της εἶχον ἐπονομάσῃ «Madame Miss», ἐκ τῆς μα-
νίας ἣν εἶχε νὰ ἐπιτηδεύεται τοὺς τρότους καὶ
τὴν ἐνδυμασίαν τῶν Ἀγγλίδων. Διὰ τῆς διαθήκης
της ἀφίνει ὅλην τὴν περιουσίαν της, ὑπολογιζο-
μένην εἰς ὀκτὼ ἑκατομύρια φραγκῶν, εἰς ἐκεῖ-
νον τὸν περιηγητὴν ἢ ἐξερευνητὴν, ὅστις θὰ ἔχη
τὴν ἰσόλμην καὶ τὴν ἐπιχειρηματικότητά «νὰ ὀ-
δηγήσῃ καραβάνιον ἐκ πεντακοσίων ἀνθρώπων,
κατ' ἐλάχιστον ὄρον, ἀπώτερον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν
τῆς Ἀφρικῆς, ἢ ὅσον πᾶς Εὐρωπαῖος περιηγη-
τῆς ἐπροχώρησε τέως. Ἄλλ' ὁ ῥηθεὶς περιηγητῆς
δύναται μόνον ν' ἀπαιτήσῃ τὰ χρήματα, ἀφοῦ ἐ-
πιστρέψῃ εἰς Γαλίαν μὲ ὄχι ὀλιγωτέρους ἢ τὸ ἡ-
μισυ τῆς συνοδίης του σώους καὶ ὑγιεῖς».

Ο ΣΚΙΡΩΝ

Πρὸ τινος ἐγράφη ἐν τῇ «Ἐστία» ὅτι εὗρέθη
ἐπὶ τοῦ ὄρους Πίνδου νεανίας ἐγκαταληφθεὶς ἐκεῖ

ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας καὶ καταστάς ἀληθινὸς ἀ-
γριάνθρωπος. Τὸν νεανίαν αὐτὸν παρέλαβεν εὐ-
σπλαγχνισθεὶς ἀπόστρατός τις ἀξιωματικὸς εἰς
Τρίκαλα καὶ ἐνέδυσε καὶ προσπαθεῖν ἄν ἐξημε-
ρώσῃ ὀνομάσας αὐτὸν Σκίρωνα. Ἐκ τοῦ «Ἄ-
στεως» μεταφέρομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ληφθεῖσαν
διὰ φωτογραφίας.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ὁ μικρὸς Πίπης ἔλεγεν εἰς τὸν συνομήλικόν
του Νίκον :

— Ἐμένα ἢ μαζὰ μου δίνει κάθε φορὰ ποῦ
παίρνω λάδι τῆς μουρούνας μιὰ δεκάρα.

— Καὶ τί τὲς κάνεις αὐτὲς τὲς δεκάρες ;

— Τὲς κρύβω ὡς ποῦ νὰ γείνουν πέντε δραχ-
μές.

— Κ' ἔπειτα ;

— Ἐπειτα τὲς δίνω τῆς μαμάς καὶ μ' ἀγο-
ράζει πάλι μιὰ μποτίλλια μουρουνόλαδο.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΣΚΕΙΑΣ

Σχετικὰ πρὸς τὰ περὶ «Συγχωρημένης φιλα-
ρεσκείας» τῆς βαρωνίδος Στάφ εἶνε τὰ ἐξῆς, ἃ
τινα ἔκρινα ἄξια δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐστία :

Τὸ ἀγγλικὸν Tit Bits ἐπροκάλεσεν ἐσχάτως
εἰς τὰς στήλας του συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζη-
τήματος : «Εὐχαριστοῦνται οἱ ἄνδρες νὰ βλέ-
πουν κελῶς ἐνδεδυμένους τὰς σύζυγους των ;»

Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων δύο ἐκ τῶν ἀναγνω-
στριῶν τοῦ φύλλου ἀπήντησαν εἰς τὸ ἐρώτημα
τοῦτο καὶ αἱ ἐπιστολαὶ των εἶνε περίεργοι διὰ
τὰς κρίσεις των περὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν δύναται
νὰ ἔχη ὁ ἱματισμὸς εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς οἰκο-
γενείας. Ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐταὶ δηλοῦσιν,
ὅτι οἱ σύζυγοί των κερδίζουσι δὲν δύναται νὰ δια-
θέσωσι χρήματα πρὸς ἐπιπεπὴς δαπάναις. Ση-
μειωτέον δὲ ὅτι αἱ Ἀγγλίδες δίδονται εἰς γάμον
χωρὶς προίκα καὶ ἐπομένως ἡ συντήρησις τῆς
οἰκογενείας πίπτει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς βάρος τοῦ
σύζυγου.

«Εἶμαι, γράφει ἡ πρώτη, σύζυγος ἀγαθοῦ ἀν-
δρός, ὅστις ἔχει μικρὸν εἰσόδημα. Ἐὰν λοιπὸν
κρίνω ἐκ τοῦ σύζυγόν μου, ὁ ἀνὴρ εὐχαριστεῖται
μεγάλως νὰ βλέπῃ τὴν σύζυγόν του καλῶς καὶ
κομψῶς ἐνδεδυμένην.

» Ἀνὴρ μὲ καλαισθησίαν, ὅστις ἔχει σύζυγον
περιποιητικὴν, γνωρίζει πολὺ καλὰ, ὅτι ὅταν ἡ
συμμεριζομένη τὴν χαρὰν καὶ τὰς θλίψεις του
τοῦ ζητεῖ νὰ τῆς ἀγοράσῃ πῖλον, ἔχει τῶνδ' ἰσχυ-
ρὰν ἀνάγκην πῖλου. Παραδέχομαι βεβαίως ὅτι οἱ
ἄνδρες ἔχουν ἰδιαιτέρας ἰδέας περὶ τοῦ ζητήμα-
τος τούτου καὶ ὅτι πολλάκις λαμβάνουν ἀνὰ χεῖ-
ρας τὸ ἀντικείμενον, οὐτινος ζητεῖται ἢ ἀντικα-
τάστασις, τὸ στρέφουν καὶ τὸ ψάβουν εἰς ὅλα τὰ
μέρη χωρὶς νὰ διακρίνουν ὅτι ἔχει παλαιωθῆ καὶ
ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ὕλικου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν
τοῦ συρμοῦ. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε ἐπά-
ναγκες εἰς τὴν γυναῖκα ὅσον καὶ εἰς τὸν ἄνδρα
νὰ προυνσιάζεται εἰς τὸν κόσμον εὐπρεπῶς ἐν-

δεδυμένη, και εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ κόσμος κρίνει τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνδρὸς ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ τῆς συζύγου του τοῦλάχιστον ὅσον και ἐκ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτοῦ.

«Ὅταν ζητῶ παρὰ τοῦ συζύγου μου χρήματα διὰ τὸν ἱματισμὸν μου, γνωρίζει ὅτι ἔχω ὑπ' ὄψιν τὰς δαπάνας, εἰς ἃς δύναμεθα νὰ υποβληθῶμεν και ὅτι δὲν τοῦ ζητῶ πᾶν περιττόν. Μοῦ δίδει λοιπὸν ἀνεξισταῖως ὅ,τι τοῦ ζητῶ, πιστεύω δὲ ὅτι δὲν δύναται τις νὰ με κατηγορήσῃ ὅτι καταχρῶμαι τὰς καλὰς τοῦ συζύγου μου διαθέσεις.

«Ἐχω ὅμως νεκρὰν τινα γειτόνισαν, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος φορεῖ συνήθως καινούργη ἐνδυματὰ, ἐνῶ ἡ δυστυχὴς σύζυγος φορεῖ ἐσθῆτα κυριολεκτικῶς κουρελιασμένην. πιστεύω δὲ ὅτι δὲν θὰ με ἐλλάβετε ὡς κακόγλωσσον. ἐὰν σὰς βεβαιώσω ὅτι τὴν βλέπω με τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα ἐπὶ δέκα μῆνας ἤδη».

Ἡ δευτέρα Ἀγγλὶς κυρία, ἀφοῦ ἐπιδοκιμάζει καθ' ὅλα τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν, ὑπεθυμίζει ὅτι οἱ γονεῖς συνειθίζουσιν νὰ υποβάλλωνται εἰς μεγάλας θυσίας διὰ νὰ δίδωσιν εἰς τὰς θυγατέρας τὼν παράφερων και ἐνδυμασίας εὐπρεπεῖς ὅταν ὑπανδρεύεται.

«Ὅταν ὑπανδρεύθην λοιπὸν εἶχον ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἐσθῆτας, δύο ζακέττας, τέσσαρας ἢ πέντε πύλους, δύο ζεῦγη ὑποδημάτων και παράφερνα πλήρη. Μετα τινὰς μῆνας αἱ ἐσθῆτές μου ἤρχισαν νὰ φθείρωνται, τῶν πύλων μου ὁ συρμὸς εἶχε παρέλθει και αἱ πτέρναι τῶν ὑποδημάτων μου διεστράφησαν. Ὁ σύζυγός μου, ὁ ὁποῖος ἐπεθύμει, κρίνεται, νὰ διαρκέσωσιν αἱ ἐσθῆτες και οἱ πύλοι μου καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν, ὑπέστη δυσάρεστον ἐκπλήξιν, ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι ἤτο ἀνάγκη νὰ αντικατασταθῶσι. Ἐδωκε δὲ τὰ ἀναγκαζόμενα χρήματα μετὰ τόσης ἀπροθυμίας, ὥστε ἐλυπήθην πικρῶς, διότι ἤμην ὑποχρεωμένη νὰ τοῦ ζητῶ. Εἶμαι βεβαία ὅτι εἰς πολλὰς οικογενεῖας ἡ πρώτη ἔρις προήλθεν ἐξ αἰτίας τῆς ἀνανεώσεως ζεύγους ὑποδημάτων ἢ ἱματισμοῦ.

«Οἱ ἄνδρες πιστεύουσιν ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν ἐνδύονται δι' ἰδίαν εὐχαρίστησιν· ἀλλ' ἔχουσιν λάθος· ἡ γυνή, ἡ ὁποία ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα τῆς, ἐνδύεται διὰ νὰ τοῦ ἀρέσῃ, και ὁ σύζυγος ἔπρεπε νὰ διαβλέπῃ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ταύτης λεπτὴν ἐκδήλωσιν συζυγικοῦ ἔρωτος, εἰς ἣν ἔχει καθῆκον αὐτός νὰ συντελῇ ὅσῳ γενναϊότερον ἐπιτρέπει τὸ εἰσόδημά του».

ANΔΡΟΜΑΧΗ ΑΛΗΘΙΝΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βουλὴν κατετέθη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ σημείωσις ἀπογραφικῆ τῶν πυρκαϊῶν, ὅσαι συνέβησαν κατὰ τὰ ἔτη 1887—1890 και τῶν ἐξ αὐτῶν ζημιῶν. Κατὰ τὴν σημείωσιν ταύτην συνέβησαν ἔμπρησμοὶ ὀσπῶν τῶ μὲν 1887 605, τῶ δὲ 1888 589, τῶ 1889 112 και τῶ 1890 μόνον 121. Ἐκ τῶν ἐμπρησμῶν τούτων ἀπεψιλώθησαν γαῖαι τῶ 1887 361,320 στρεμ., τῶ 1888 στρ. 221,523, τῶ 1889 στρ. 11,200 και τῶ 1890 στρ. 121,000. Ἐπῆλθε δὲ ζημιὰ τῶ 1887 δραχ. 3,205,000, τῶ 1888 δραχ. 1,228,000, τῶ 1889 δρ. 880,000 και τῶ 1890 δρ. 4,800,000.

+

Ὁ σοφὸς Γερμανὸς φυσιοδίχης Σινρόκ ἐξέδωκε τὰ ἐπόμενα πορίσματα τῶν παρατηρήσεών του ἐπὶ 197 λαίλαπων και καταγιγῶν μετὰ νικητοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ. Ἐν θερμῷ καιρῷ, ἡ ταχύτης τῆς λαίλαπος ἴσο μικροτέρα ἢ ἐν ψυχρῷ καιρῷ. 28 μὲν μίλια τὴν ὥραν ἐν τῇ πρώτῃ, 32 δὲ μίλια ἐν τῇ δευτέρᾳ περιστάσει. Ἡτο μικροτέρα κατὰ τὴν πρώτῃν και ἡῤῥανε βαθμηδὸν εἰς τὸ ἔπακρον μετὰ τῆς 9 και τῆς 10 μετὰ μεσημβρίας. Τὴν μεγίστην ταχύτητα εἶχον αἱ λαίλαπες αἱ ἐρχόμεναι ἐκ τῶν νοτιοδυτικῶν, ἐκ τῶν δυτικῶν και ἐκ τῶν βορειοδυτικῶν τοῦ ὀρίζοντος.

+

Τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον σβύνει τὴν φλογερὴν δίψαν μας, εἶτι μᾶλλον τὴν ἐξάπτει ὅταν συμπυκνωθῇ εἰς χιόνα. Περιηγηταὶ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν διηγούονται ὅτι οἱ αὐτόχθονες ποσιμῶσι νὰ ὑποφέρωσι τιν ἐσχάτην βίασαν τῆς δίψης μᾶλλον ἢ νὰ δοκιμάσωσιν ὅπως τὴν σβύσωσι τρώγοντες χιόνα. Ἄλλ' ἐὰν ἡ χιὼν ταχῆ, καθίσταται πόσιμον ὕδωρ. Οὐχ ἤττον, καιτοῖ ἂν ταχῆ πρὶν εἰσελθῆ εἰς τὸ στόμα πιαῖνε τὴν δίψαν, ὡς και πᾶν ἄλλο ὕδωρ, ὅταν ταχῆ ἐντὸς τοῦ στόματος αὐτοῦ ἔχει τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα. Τὸ δὲ παραδοξότερον, ὁ πάγος, ὅστις τήκεται βορδύτερον εἰς τὸ στόμα, εἶνε δραστικώτατος εἰς τὴν καταπασσιν τῆς δίψης.

+

Ἐν Ἐλθερφέλδη, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀκμαῖα ἐργαστῆρια, αἱ σύζυγοι τῶν ἐργατῶν ἴδρουσαν θεσμὸν τινα κοινωφελέστατον Ἐκάστη τούτων προσλαμβάνει ἐργατῆδα κόρην ἐπὶ ἐν ἔτος, και διδάσκει αὐτὴν τὸ ἔργον τῆς θεραπαίνης. Αἱ πτωγαὶ ἐκεῖναι κόραι γνωρίζουσιν νὰ ὑφαίνουσιν και νὰ πλέκουσιν, ἀλλ' ἀγνοοῦσι τὰ τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, και τούτου ἕνεκα δὲν εὐρίσκουσιν εὐκόλως συζύγους. Ἀπὸ τοῦ νῦν ὅμως θὰ εὐρίσκωσι, διότι μαθησοῦσι πῶς νὰ εἶνε ὑπηρέτριαι, ἔμαθον πῶς νὰ εἶνε οἰκοκυραὶ. Πρὶν κόρη τις σκεφθῆ περὶ γάμου, ὀφείλει κατὰ τὸν ἐκεῖ ψηφισθέντα κανονισμὸν νὰ διανύσῃ, τὴν περίοδον ταύτην τῆς μαθητείας, τὴν ἐκουστῆν ταύτην θητεῖαν, ἐπὶ ἐν ἔτος.

+

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φόνων και αὐτοκτονιῶν αὐξάνει καταπληκτικῶς ἐν Βερολίῳ. Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου 1891 εὐρέθησαν εἰκοσιενεὰ πτώματα φονευμένων και αὐτοκτόνων, ἅτινα ἀπετέθησαν ἐν τῷ νεκροσκοπεῖῳ τῆς πόλεως. Ἐκ τούτων ὀκτὼ ἀνευρέθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

+

Ὁ Ἐρασμος περὶ τοῦ Ἀμστελοδάμου ὁμιλῶν λέγει: «Γνωρίζω πόλιν ἣς οἱ κάτοικοι οἰκοῦσιν εἰς τὰς